

- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină

C E S Ă F I U ?

CARE ESTE CEA MAI FRUMOASĂ MESERIE A SATULUI?

RAID — ANCHETĂ ÎN REGIUNEA DOBROGEA

Care este cea mai frumoasă meserie a satului? În Dobrogea, 4000 de oameni — marea lor majoritate tineri — răspund: mecanizator. Le-am aflat răspunsurile înseris în... recoltele din cîmpia dobrogeană. Pricieperă și hărnicia mecanizatorilor — după aprecierea unanimă a țăranilor cooperatori și a specialiștilor — a hotărît, în bună măsură, producțiile agricole sporite de la an la an din Dobrogea. „Sînt în sat meserii și mai frumoase” — spun unii. Sînt, nimeni nu-i contrazice, dar cea mai importantă, mai plină de răspundere, rămîne — susțin mecanizatorii — tot a noastră. Gîndiți-vă numai, în perioada acestui cîincinal se prevede realizarea unei producții agricole cu 26-32 la sută mai mare decît media anilor 1961-1965. Și una din condițiile de bază pe care se întemeiază aceste prevederi este (alături de chimizare și extinderea irigațiilor) tocmai mecanizarea complexă a agriculturii. De la 3807 tractoare, în prezent, la sfîrșitul cincinalului, în Dobrogea vor lucra 5886 de tractoare. Și mulți dintre cei care vor lucra pe tractoare și pe celelalte mașini cu care va fi înzestrată agricultura în anii cincinalului, sînt acum pe băncile școlilor profesionale, iar alții de-abia bat la porțile meseriei.

Cum îndeplinesc organizațiile U.T.C. din satele Dobrogei sarcinile stabilite de Congresul al VIII-lea al U.T.C. privind îndrumarea tinerilor spre meseria de mecanizator? Cum au colaborat organizațiile U.T.C. cu școlile generale, cu conducerea S.M.T., G.A.S. și ale cooperativelor agricole în orientarea absolvenților elaselor la opta către școlile de mecanici agricoli?

Cum s-au ocupat conducătorii unităților agricole de cultivarea la tineri a dragostei pentru această meserie? Iată întrebări cărora le-am căutat și le-am aflat răspuns într-un recent raid-anchetă întreprins în regiunea Dobrogea.

4000 de tineri răspund:

MECANIZATOR

Generalizînd o metodă, îndeosebi în ultimul trimestru al anului școlar trecut, organizațiile U.T.C. din numeroase școli generale au organizat, cu ajutorul direcțiilor, al dirigîntilor unității cu mecanizatorii brigăzilor din sat, cu specialiștii din S.M.T. În unele cazuri mecanizatorii și specialiștii din S.M.T. s-au întîlnit cu elevii în cadrul unor adunări generale U.T.C. deschise, sau la orele de dirigiență. La

gricultura ocupă un loc de frunte. Sînt aici raioane ca Negru Vodă, Adamclisi, Istria și Hirșova, care au obținut rezultate remarcabile de-a lungul anilor. Era, deci, normal ca organele și organizațiile U.T.C. să-și îndrepte atenția în măsura necesară spre îndeplinirea hotărîrilor adoptate de Congres privind activitatea tinerilor din agricultură. Dar jaloanele precise date activității organizațiilor U.T.C. de la sate de către Congresul al VIII-lea, privind îndrumarea tinerilor către acele sectoare în care este mai mul-

pentru tractoarele care vor fi repartizate în anii viitori să lucreze și pe ogoarele cooperative agricole din Comana. Și atunci, de unde să fie recrutați aceștia?

A m asistat la o discuție a inginerului Vasile Marinescu de la cooperativa agricolă din Cobadin cu un satean pe care îl îndemna să-și trimită fiul la școală de mecanici agricoli. „Știi ce — a răspuns cooperativorul? Nu-i trimiți, pentru că la școlile astea nu se învață mare lucru”. Răspunsul brutal, vădit exagerat, ne-a atras atenția spre o latură a problemei.

În primul rînd, importanta creștere a sarcinilor de școlarizare ridică probleme deosebite privind cazarea și spațiile de clasă. O inspecție întreprinsă la Consiliul agricol regional, împreună cu un delegat al Direcției generale de învățămînt și propagandă din Consiliul Superior al Agriculturii, a dus la concluzia că școlile din Dobrogea pot face față acestor sarcini sporite. Și s-a indicat extinderea dormitoarelor și sălilor de clasă pentru ca ulterior să se facă o redistribuire a elevilor între școlile din regiune.

Aceste lucrări, ca de altfel și cele numite în termeni generali „reparații” și „curățenie”, se desfășoară foarte neevnos. Aproape toți directorii școlilor au plecat în concediu după sesiunea de examene, nelăsînd în urma lor nimic clar. O asemenea situație am întîlnit la Horia, Cobadin, Chirnogeni și Castelu. La Castelu sînt, de exemplu, planificate lucrări pentru lărgirea spațiului de școlarizare, dar pînă acum nu s-a întreprins nimic în acest sens.

Aducem și cu acest prilej în fața Consiliului Superior al Agriculturii o problemă sesizată în mai multe rînduri de ziarul nostru — necesitatea recrutării cadrelor didactice pentru școlile profesionale de mecanici agricoli din rîndul specialiștilor. Este un lucru cunoscut că în unele școli nivelului învățămîntului este scăzut datorită numărului insuficient de cadre de specialiști. Chibzînd asupra acestei situații, Consiliul agricol regional Dobrogea a prezentat Consiliului Superior al Agriculturii propunerea ca trei ingineri mecanici să fie trecuți din S.M.T. la școlile de mecanizatori. Problema a fost atent analizată, fiecare caz în parte fiind discutat în birourile comitetelor raionale de partid. Dar, după lungi așteptări, de la București s-a primit răspunsul: „nu se poate”. Apoi, după alte insistențe s-a răspuns: „adresați-vă dumneavoastră direct tovarășului președinte”.

În fiecare an în regiune sînt repartizați ingineri agronomi și mecanici, dar niciodată, în ultimii ani, nu a fost trimis unul pentru școlile de mecanici agricoli. Oare aceste școli, al căror rol este atît de important în pregătirea profesională a mecanizatorilor nu figurează în nomenclatorul de repartizare a absolvenților cu studii superioare?

1966, vă facem cunoscut că în baza hotărîrii Comitetului executiv al Consiliului Superior al Agriculturii din 20 iunie a.c., planul de școlarizare la școlile profesionale din regiunea Dobrogea se majorează conform sarcinilor din tabelul alăturat.”

De la început se impun două întrebări: 1) De ce sarcinile de școlarizare nu au fost date la timp util pentru ca acțiunea de recrutare a candidaților să se sprijine pe o propagandă largă? 2) Dacă abia la 20 iunie s-a definitivat planul de școlarizare, pe ce bază a fost elaborată la 14 iunie sarcina de școlarizare trimisă regiunilor?

Dar să urmărim în continuare cum s-a desfășurat acțiunea de recrutare a candidaților. La regiune această sarcină a fost încredințată directorilor de școli și șefilor de cadre din unități. Treptat, treptat, însă colaboratorii în realizarea acțiunii au rămas tot mai puțini — școala profesională și S.M.T. sau G.A.S. Sau o altă față a „colaborării”. Șeful serviciului de cadre de la S.M.T. Chirnogeni, solicitînd sprijinul președintelui cooperativei agricole din Comana (unitate unde în brigăzile de tractoare care o deservesc din 23 de mecanizatori doar 9 sînt din sat), i s-a răspuns: „Dacă aveți nevoie de elevi pentru școală, n-aveți decît să aduceți; pe noi nu ne interesează”. Dar de mecanizatori nu va fi nevoie și

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru o bună selecționare a candidaților, vă rugăm a trasa sarcina unităților în subordine (ordinul se adresa Consiliului agricol regional Dobrogea) de a îndruma un număr cit mai mare de candidați către școli.

În acest scop vor fi antrenate în recrutarea candidaților, conducătorii trusturilor locale G.A.S., serviciile regionale S.M.T., consiliile agricole raionale, uniunile raionale ale cooperativei agricole de producție și conducătorii unităților agricole socialiste pentru care se pregătesc viitorii muncitori calificați în meseriile de mecanici agricoli, mașiniștii utilajelor terasamente, electriștii, strungarii”.

O colaborare între aceste organe și organizațiile U.T.C. era într-adevăr de natură să rezolve problema. Dar nu numai că Comitetul regional al U.T.C. a fost omis de la această colaborare, ea nu a funcționat nici măcar între

organele agricole. Mai mult, unii tovarăși, ca inginerul Popa Constantin, președintele Consiliului agricol raional Medgidia, de pildă, ne-a declarat ferm că nu a făcut nimic, întrucît nu se socotea răspunzător. „Și apoi — ne-a precizat dînsul — am auzit de această acțiune doar la teleconferința din 30 iunie”.

Analiza atentă a faptelor arată însă că vina pentru modul în care s-a desfășurat pînă acum recrutarea candidaților pentru școlile profesionale de mecanici agricoli revine în bună parte și Direcției generale de învățămînt și propagandă agricolă din Consiliul Superior al Agriculturii, care a făcut cu multă întîrziere repartizarea pe regiuni și pe școli a sarcinilor de școlarizare pentru anul I al școlilor profesionale de mecanici agricoli. La Constanța această repartizare a ajuns abia la 14 iunie — cu numai 20 de zile înainte de admiterea — cu mult după ce școlile generale își încheiaseră cursurile. La numai două săptămîni, același for expediază o nouă adresă în care se spune: „Urmați la adresa nr. 107/199/

Superior al Agriculturii, toate organele agricole.

Pentru precizare, transcriem un pasaj din documentul amintit, emis de Direcția generală de învățămînt și propagandă agricolă la 23 mai a.c.: „Pentru

Fotbal, Handbal, Volei,
Scrimă, Canotaj, Baschet,
Box, **MARTI** Oină,
Șah, Popice,
Natație, Box, Tir, Șah,
Ciclism, Polo, Tenis,

SPORT

„COPILUL“ RĂSFĂȚAT AL CASEI — FOTBALUL!

O imagine care a devenit caracteristică după orele de lucru: numeroși muncitori se îndreaptă spre terenurile de sport. În calitate de... sportivi sau, din păcate, numai de spectatori. Mîinga și gazonul, sala de gimnastică ori piesele de pe tablele de șah constituie puncte de rezistență atrăgătoare.

Te convingi de acest lucru dacă întimplarea face ca la consemnarea actului final al unei zile de muncă să te aflu printre muncitorii de la I. M. U. Medgidia. Aici, în aceste zile, e în plină desfășurare campionatul asociației la trei discipline sportive: volei, handbal și fotbal la care participă câte o echipă din fiecare secție a uzinei. Competiția a polarizat interesul întregului colectiv de muncitori. Intrecerile, ce se desfășoară pe etape, sînt deosebit de antrenante și spectaculoase.

Toate aceste aspecte reflectă într-o măsură și preocuparea asociației sportive pentru dezvoltarea sportului de masă. Numai într-o măsură. Deși la prima vedere lucrurile par multumitoare, o cercetare mai atentă dezvăluie o realitate sportivă de masă din această uzină ca necorespunzătoare, fără continuitate. Asociația sportivă, ca și organizația U.T.C., dacă ar face niște socoteli simple ar ajunge la constatarea deloc îmbucurătoare că mare parte din tinerii uzinei nu practică nici un sport, iar din cei 1600 de membri ai U.C.F.S., nici măcar un sfert nu beneficiază de binefacerile acestei activități extrem de utile. Aceasta deoarece într-o serie de discipline sportive, cu secții în cadrul asociației: atletism, baschet, tenis de masă, popice, tir, inot, unele dintre ele înscrise în probele spartachiadei, nu se organizează întreceri decît sporadic sau chiar deloc. Tenis de masă, sport care are zeci de amatori, nu s-a mai jucat din urmă de la etapele spartachiadei. Tir și baschet, de asemenea. Popice, un sport cu tradiție — uzina a avut echipă 5 ani la rînd în campionatul regional — nu se mai joacă. O situație și mai vitregă are atletismul, sportul cel mai accesibil maselor de tineri datorită marii diversități a probelor — peste 40 — uzurii și care poate fi practicat și față de specialiști. Uzina dispune de pistă, de gropi de sărituri și sectori de aruncări. Se gîndește la lipsa de preocupare pentru învierea atletismului este dublată de o doză de desconsiderare a acestui sport.

Afirmarea noastră se întemeiază pe argumente incontestabile. „Atletismul nu facem, spunem cu nevinovată față conducătorii asociației sportive. Am mai încercat noi, în deschidere la fotbal, ceva alergări, dar nu prinde. N-avem tradiție“. Să ne fie permisă o întrebare: tradiția cine o face, de unde vine? Rugîndu-i pe

tovarășii I. Bordelenco, președintele asociației sportive, P. Cucu, secretar, și Tr. Pogan, responsabil tehnic, să-mi spună cîți atleți au, dacă există tineri cărora le place atletismul și să-mi numească cîțiva din ei, au răspuns astfel: „Nu știm, poate e-or fi unii. Noi nu-i cunoaștem așa, după nume. Dacă am avea la îndemînă tabelele v-am spune“. Deci ei înșiși nu-și cunosc fărîm hîrtii proprii atleți. Sînd de vorbă cu unii tineri am aflat că nu pușini. ar fi aceia

Doi factori răspunzători deopotrivă pentru slaba activitate sportivă de masă la I. M. U. Medgidia; Asociația sportivă și organizația U. T. C. din uzină

care ar popula pistele de alergări. Dar dacă nu se inițiază nimic? Și pentru informarea tovarășilor din Consiliul asociației sportive dăm câteva nume de pasionați ai atletismului din uzină: strungarul Ion Gadei, lăcătușul Isac Isar, viteziștii, sudorija Feri Feizula la greutate, funcționara Mariana Buligescu la sulă, Dobrița Pușcașu la 100 m, Itu Ilie, Cristea Florin și mulți alți tineri ca ei.

Atletismul, de altfel, este șters și din bugetul asociației sportive care se ridică, pe acest an, la suma de 195 000 lei. Iată cum sînt repartizate sumele: fotbal — 68 000 lei, box — 3 000 lei, lupte — 38 000 lei, handbal — 500 lei, motociclism — 1 000 lei, orientare turistică — 1 000 lei. Nimic pentru atletism, volei, baschet, popice etc. Aceste discipline nici măcar nu sînt trecute în buget. „Regele“ sporturilor, fotbalul, înghițe aproape tot. În afară de cei 68 000 lei afectați pentru organizarea de jocuri, pentru deplasări, fotbalul mai e prebușat cu încă 18 000 lei pentru cumpărarea de materiale și echipament. Așa sînd lucrurile e firesc ca atletismul să devină „cenușăreasa“ asociației sportive. Iată dar că unele sporturi care ar cuprinde masa cea mai largă a tineretului, nu se bucură de atenția cuvenită. Din această cauză, așa după cum ne-au declarat și tovarășii Const. Vasilescu, președintele comitetului sindical, Ion Voinea, economist, Mihai Cristea, directorul clubului, nu se desfășoară o activitate sportivă continuă, zi de zi, așa cum ar trebui și cum cer tinerii.

Responsabil de această

stare de lucruri este și comitetul U.T.C. Inițiativa a avut — s-a organizat un campionat de fotbal (tot fotbal!) între echipele celor 22 organizații de bază U.T.C. — e meritorie numai într-un fel, dacă socotim că „s-a făcut ceva“. Dar de ce mai era nevoie de un asemenea campionat care se suprapune cu cel organizat de asociația sportivă, cînd întrecerile din cadrul spartachiadei sînt lăsate baltă, nici nu se cunosc, pînă la ora actuală, tinerii care iau startul diferitelor probe. Modul birocratic, funcționăresc, lipsit de răspundere în care se ocină organizația U.T.C. de activitatea sportivă, ni-l demonstră și următorul lucru: în fiecare plan de muncă trimestrial din acest an, la un anume punct, 11, 12 sau 13, sînt scrise într-o formulare identică următoarele: „Vom organiza în colaborare cu asociația sportivă întreceri sportive între secțiile în cadrul spartachiadei la disciplinele... iar trecerea normelor de polisportiv va fi făcută de cel puțin 150 de tineri“. Nu ne îndoiim că și anul trecut, undeva în planurile de muncă, era scrisă aceeași frază.

Ce s-a organizat însă din ce s-a stabilit, cum s-a făcut, nimeni nu știe nimic. Cert este că în nici o sedință, în nici o adunare generală a U.T.C. nu s-a pus în discuție problema în mod exclusiv problema sportului în uzină pentru ca aceștia să-și spună părerea, să facă aprecieri critice sau pozitive, de la caz la caz, asupra mișcării sportive de masă, să vină cu propuneri și cu soluții concrete pentru a scoate, din acest cerc vicios, activitatea sportivă de masă, pentru a-i găsi și înălțura carențele ce o mențin încă la un nivel nesatisfăcător. Cei care răspund de activitatea sportivă ar trebui să mediteze profund la modul cum își îndeplinesc obligațiile în această direcție și să ia măsuri în consecință.

VASILE CĂBULEA

— Atletism, zici? Așteaptă, nu vezi că avem oaspele de seamă?
Desen de NEAGU RĂDULESCU

Doar cîțiva metri mai sînt din acest finis: irezistibil și abilității vor înregistra un nou record republican la natație

Campionatele europene de volei — juniori

● În ziua a 5-a a campionatelor europene de volei, rezervate echipelor de juniori, selecționata masculină a României a întrecut cu 3-1 echipa Ungariei și ocupă locul 4 în clasament, la egalitate cu Franța (8 puncte fiecare).

LA START: 47 DE GULLIVERI

Sportivii navomodeliști din 11 regiuni ale țării s-au întrecut și în acest an într-o pasionantă competiție: linia campionatului republican la navomodeliștii ediția 1966. Spre deosebire de alți ani, cînd aceste campanii se desfășurau în localități... pur „marinărești“, — Galați, Giurgiu, de astădată orașul gazdă a fost Ploieștiul. Asadar, trei zile încheiate, pe aleile parcului Bivoc a domnit o animatie de zile mari. Concurenții — asemenea unor Gulliveri moderni — cu transatlantice, submarine sau fregate au trecut spre pontonete de start de pe malul lacului, ori — către „punctele“ de reglaj și revizie tehnică a aparatelor cu care aveau să concureze.

În prima zi, după înscirarea celor 47 de concurenți și verificarea minusculelor nave — aproape 60 — s-a dat startul. Cel dintîi s-a aliniat la start constructorii de veliere. La sfîrșitul probei, pe tablele de punctaj se delinesc învingătorii. Pe primul loc, Dan Voiculescu (București). O veche cunoștință: pînă mai ieri un micuț și silos navomodelist la Pațatul pionierilor. Azi — cu 57 puncte, campion republican la veliere clasa „M — internațional“ I. La clasa „X — internațional“, I. Băclă — un talentat și totodată proaspăt campion republican — reprezentant al regiunii București.

Apoi au luat startul „autopropulsoarele“ și navele de viteză (popucii zburători). Rînd pe rînd „ridică ancora“ nava de linie „Havana“ a lui O. Damascin din Turda, baleniera lui Neagu Barzoș din București, cargoul „Galați“ operă

a navomodeliștilor din Constanța și multe altele — vaporase miniaturale acionate cu motoare electrice ori cu piston. Rezultatele nu surprind însă pe nimeni: Marcel Iliu (regiunea Dobrogea) cucerește primul loc... cu o viteză rapidă care-l aduce 117 puncte.

La „popucii viteză“ (hidroglisoare) primele locuri sînt obținute de Tiberiu Kiss, cu 55 km/h la clasa 2,5 cm, și Leonlin Ciortan cu... 96 km/h la 5 cm și 72 km/h la 10 cm — ambii din regiunea Hunedoara.

Capa... navomodelistă a fost decernată regiunii Hunedoara, campionă a țării la navomodeliștii de 1966!

Foto: I. CUCU

Campionatul mondial studentesc de șah

Sportivii români victorioși în prima rundă

● În localitatea Orebro (Suedia) au început întrecerile campionatului mondial studentesc de șah. Cele două țări participante la actuala ediție au fost repartizate în 6 grupe urînd ca pentru turneul final să se califice primele două clasate din fiecare grupă. România face parte din grupa a 6-a alături de echipele Ungariei, Scoției și Porto Rico.

În prima rundă șahistii români au debutat victorioși, întrecînd selecționata Porto Rico cu 4-0. Cu același scor au cîștigat și sportivii maghiari meciul cu Scoția.

● Cursa ciclistă internațională „Cupa orașului București“ s-a încheiat ieri, o dată cu disputarea etapei a treia pe drum de munte, trecînd prin Rîșnov, Pîrîul Rece, Predeal, cu sosirea la Poiana Brasov. Victoria a revenit rîterului român Fr. Gera, cronometrat pe distanța de 138 kilometri cu timpul de 3h57'10".

În clasamentul final, primul loc a fost ocupat de olandezul Gabriel Minebo, urmat de coechipierul său Harings la 4'58" și Gabriel Moiceanu la 5'02".

Speranțele... în întrecere

Timpe de două zile, simbulă și duminică, stadionul Tineretului a găzduit întrecerile tinerilor atleți elevi ai celor 23 de școli sportive din întreaga țară. Disputele din zilele următoare ale acestei finale desfășurate în condiții optime, pe un timp pe deplin favorabil, au demonstrat buna pregătire a celor mai tineri atleți ai țării, speranțele viitoarelor performanțe mondiale. O performanță remarcabilă a fost obținută de Aura Petrescu de la SSE II București care a realizat 12,0 pe 100 m stabilind un nou record republican de junioare. I. Această atletă, într-o formă excelentă a cîștigat și probele de 200 m și săritura în lungime.

Rezultate bune au dobîndit, de asemenea, Gheorghe Szentmiklosi din Oradea, care a egalat recordul republican de junioare categoria II la 90 m garduri, Andrei Sepeș din Cluj, triplu campion la 110 m garduri, lungime și înălțime, Iulian Giubelan din Craiova, la sulă, Viorel Dinulescu — Giurgiu la 100 m, Iancu Orghidan — Bacău la 200 m etc.

Sîntem îndemnați să credem că aceste nume le vom reîntîlni și cu prilejul altor concursuri de o și mai mare anvergură și vom încerca să învingem în urma performanțelor mai valoroase, rezultat al unei activități pline de pasiune și perseverență.

Foto: I. CUCU

După campionatul mondial de fotbal

Capitanul echipei Angliei, Bobby Moore, primește multă atenție la Jules Rimet. Telefonat: U.P.I.-AGERPRES

● În urma unei anchete realizată în rîndul specialiștilor prezenți la Londra a fost alcătuită în sistemul 1-4-3-3, următoarea echipă a campionatului mondial: Banks (Anglia) — D. Santos (Brazilia), Schulz (R.F.G.), Bobby Moore (Anglia), Marzolini (Argentina) — Beckenbauer (R.F.G.), Bobby Charlton (Anglia), Voronin (U.R.S.S.) — Bene (Ungaria), Eusebio (Portugalia), Simoes (Portugalia).

Din secretele marilor performanțe

...1,91 m. Nou record mondial la săritura în înălțime femeii, înscris de româncă Iolanda Balaș, o performanță aproape incredibilă. Oare ne va fi dat să întîlnim (și în cîți ani) o altă atletă care, cel puțin, să egaleze performanța?... Așa transmiteau în iulie 1961 toate agențiile de presă. De atunci, de aproape de mai bine de cinci ani, nici o altă atletă din lume n-a atins această performanță.

Și totuși... La sfîrșitul primăverii, Alexandrina Stoescu, o fată din Alexandria, aflată încă în pragul majoratului, a izbucit s-o învingă pe Ioli, depășindu-i cu un centimetru recordul de junioare: 1,70 m, înscris în cartea atletismului românesc pe vremea cînd Ioli purta încă codițe... Evenimentul a fost trăit cu emoție. Alexandrina plîngea cu lacrimi mari, copilărești, în îmbrățișarea caldă a mării noastre campioane. Iolanda era și ea fericită că și-a întîlnit aici, pe pista stadionului „23 August“ sora, căreia mai

deveine sau mai tîrziu îi va preda ștafeta marilor performanțe... Drumul spre celebritatea de astăzi, o cale plină de victorii dar și de intense eforturi a început de fapt în ziua celei mai dureroase înfrîngerii. Era 1 decembrie 1956, la Melbourne. În ziua aceea

acoperite în aur“ cum le place atleților să spună. Și Ioli, asemenea marilor campioni, dispunea de asemenea rezerve... și a învins. A învins ușor a spune, dar dincolo de enunțarea victoriei se află ani și ani de antrenamente, de muncă, de renunțări. În primăvara lui '57, după

100 de zile și nopți, după ce la lumina de licurici a laboratorului foto a „văzuit“ zeci de km de peliculă cu sute și sute de sărituri în verticală. Și paradoxal, negativele s-au dovedit crude, n-au arătat nimic pozitiv. Revine la vechiul stil.

In... lumea stachetei apăruse o altă stea: atleta chineză Cen Fen-un, care a reușit 1,78 m la cîteva zile după ce Ioli reușise să învingă de la... distanță pe negresa McDaniel cu 1,77. Și dialogul acesta de la distanță, tacit dar înversunat, a continuat ani și ani: de o parte Iolanda și dincolo mereu alte nume printre care Taisia Cenick, pe care am văzut-o la „internaționalele“ României. A învins

și de astă dată pentru că dincolo de dialoul de la distanță, Ioli a purtat în permanență un dialog cu... Ioli, pe care a învins-o în fiecare zi, printr-o muncă atentă plină de exigență.

Vara sau iarna Ioli nu-și îngăduia nici o clipă de răgaz, convinsă că în ascensiunea

prima în lume. În zilele de iarnă Ioli vine zilnic cu o exactitate matematică în sala de atletism. Munceste cot la cot cu băieții. Zilnic ridică 4 500 kg. haltere, alergă cu sacul de nisip în spinare, face tracțiuni la bară fixă. Ioli știe că pentru a avea o detentă

greu și mai arid drum, escaladînd singură piscul recordului mondial.

Au mai trecut 3 ani, timp în care Iolanda a urcat în continuă înălțare, fără odihnă, fără escală. La 16 iulie 1961 la Sofia Iolanda Balaș sare ștafeta îndată la 1,91 m stabilind acel formidabil record care rezistă și astăzi.

Mi-aduc aminte de finalul unui articol despre „Limitele atletismului“ semnat simplu: Iolanda Balaș.

„Atletismul nu are limite, fiind simbolul spiritului etern al întrecerii... Atletismul este o luptă, seria mai departe. Atletismul înseamnă luptă continuă... Ultima ștafetă cade întotdeauna. Iar în această ultimă întrecere se află vesnică nemulțumire a atletului care tînde mereu mai sus“.

Aici se află adevăratul sens al atletismului. Iolanda l-a înțeles, lată secretul performanțelor ei fantastice.

și de astă dată pentru că dincolo de dialoul de la distanță, Ioli a purtat în permanență un dialog cu... Ioli, pe care a învins-o în fiecare zi, printr-o muncă atentă plină de exigență.

Vara sau iarna Ioli nu-și îngăduia nici o clipă de răgaz, convinsă că în ascensiunea

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

Continuându-și vizita în țara noastră, delegația Partidului Comunist din Danemarca condusă de tovarășul Knud Jørgensen, președintele Partidului Comunist din Danemarca, a sosit luni în regiunea Dobrogea. Delegația este însoțită de tovarășii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R. Pe aeroportul din Constanța, oaspeții au fost întâmpinați de Constantin Mîndreanu, membru suplent al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.R., Ion Popa, vicepreședinte al Sfatului popular al orașului Constanța, Znea Iulianu, vicepreședinte al comitetului regional al femeilor de activități de partid.

În sala Galeriilor de Artă din b-dul Nicolae Bălcescu din Capitală s-a deschis luni o expoziție de artă decorativă din R.P. Polonă. La vernisaj au luat cuvântul Ovidiu Măteiu, secretar al Uniunii artiștilor plastici și Martha Koch-Podocosa, din partea Uniunii artiștilor plastici din R.P. Polonă.

Au fost prezenți artiștii populari Ion

Imrescu, vicepreședinte al Uniunii Artiștilor Plastici, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, artiști plastici, precum și membri ai Ambasadei R.P. Polonă la București.

Duminică a sosit în Capitală, scriitorul brazilian Nelson Vainer, autor a numeroase traduceri din literatura română clasică și contemporană, precum și a unei antologii a poeziei române aparute de curând în editura „Losaada” din Rio de Janeiro.

În după-amiaza zilei de 1 august a.c. a părăsit țara noastră delegația Crucii Roșii a R.P. Chineze, condusă de Penk Yen, vicepreședinte al Crucii Roșii.

(Agerpres)

Festivalul cîntecului, dansului și portului românesc

Duminică 31 iulie. Peisajul mării a suferit modificări. Noii oaspeți abia coboriți din mașinile cu geamuri colorate ale O.N.T.-ului s-au strins grupuri și trec de-a lungul țărmului. Se desăfoară o adevărată paradă a costumelor populare românești, anunțându-se astfel deschiderea celui de al III-lea Festival al cîntecului, dansului și portului popular.

Seara, oaspeții litoralului se îndreptau spre Teatrul de vară din Mamaia. Anul acesta e rîndul oltenilor să înceapă aici tradiționalul festival. Ansamblul lor, intitulat „Alunelul”, vrea să amintească invitația la cîntece și jocuri din cunoscutele versuri populare: „Alunelul, alunelul hai la joc”.

Și, odată cu aprinderea reflectoarelor, ei își încep programul lăsd bucurmelor, cu glasul lor prelung, să respiească sau să adune emoțiile. Spectatorii răsplătesc din plin cu aplauze pe talentații artiști amatori. O tinăroliță născută la Șușeni, undeva în Gorj, interpretează Doina gorjanească. Lirismul și trilarile sale subtile dărmă pentru spectatori să o recheme pentru mai multe cîntece decât s-au rezervat în programul

bine stabilit dinainte. Aflăm, după spectacol, că oaspeții din alte țări i-au cerut autograful și ea le-a scris numele ei — Nonica Popescu, la care a adăugat Oltenia — Gorj.

În scenă apare formația din Stănești. Străvechile cîntece

CORESPONDENȚĂ DE LA MAMAIA

ciobănești interpretate de ciobani și băceți au recompensat pentru o clipă peisajul de văi și dealuri, cu urcuș și coboriș, al așezărilor oltenesti. „De toți sintem 90 — ne-a spus Angela Popescu, instructora formației. Aici am venit mai puțini. Cîntecele pe care le-ați ascultat coborât din bătrîni, unele purtînd chiar numele ciobanilor de la care le-am auzit, cum e: Hora ciobanului Iovănescu, sau a satului unde se cîntă: Sîrba satului Măgerii”.

Aplaudați la scenă deschisă,

Flautiști din comuna Roșile ca Jianca de la Deleni, cîntecele grupului vocal din Caracal, sîrba de la Gorj, Călușul oltenesc, au fost tot atîtea prilejuri de trecere în revistă a cîntecului, dansului și portului popular din Oltenia.

În cadrul desfășurării Festivalului, oltenilor le va urma la Mamaia ansamblul folcloric al regiunii Maramureș.

Tot în aceste zile cei mai buni artiști amatori din cele 8 regiuni intrate în festival vor da spectacole pe scenele din Eforie sud, Eforie nord, Techirghiol, Mangalia, Constanța, Sîmbria, Predeal și București.

NELU OANCEA

SINAIA. Spectacol în aer liber prezentat de formația artistică din Stoicănești, Argeș

În această săptămîna comentariile noastre se referă la evoluția relațiilor din interiorul N.A.T.O., precum și la noile măsuri economice ale guvernului britanic.

„Săptămîna atlantică”

În Occident, ultima săptămîna a fost cea ce am putea numi o „săptămîna atlantică”. Diplomația principalilor țări membre în N.A.T.O. a examinat, la diferite nivele, problemele spinosase, greu de depășit, ale blocului agresiv nord-atlantic. La Paris au avut loc două reuniuni cu caracter militar — Consiliul permanent al N.A.T.O. și așa-numitul „Comitet McNamara”. La Washington, premierul Wilson a avut convorbiri cu președintele Johnson.

De fapt, există o trăsătură comună între aceste reuniuni care nu pot fi nicicum divizate în militare și politice. Unele din țările atlantice caută să găsească metoda cea mai eficientă pentru a evita dezagregarea alianței, pentru a contracara retragerea Franței din organizația militară a N.A.T.O.

Concluziile mai importante care se desprind din seria acestor convorbiri ar putea fi notate în felul următor:

În primul rînd menționăm că, în general, pentru ceea ce presa occidentală numește „dispariția sentimentului de teamă” din rîndul țărilor membre ale N.A.T.O. După cum se știe foarte bine, pactul nord-atlantic a fost conceput ca un instrument de agresiune împotriva statelor socialiste. Întreaga evoluție a evenimentelor internaționale a destrămat tezele Washingtonului și a stimulat apariția unor tendințe noi în N.A.T.O. Unele state cer revizuirea caracterului alianței pe care o consideră anacronică.

Reuniunea de la Paris nu a putut ajunge la nici un rezultat, deși ea a fost convocată pentru a găsi un răspuns la hotărîrile Franței. „Nu există un acord suficient” — declara Manlio Brosio, secretarul general al N.A.T.O. Nu numai atât, există o tendință tot mai vizibilă de a „reînnoși faza realității”, pentru a parafraza declarațiile unui cunoscut om politic occidental.

În al doilea rînd, în cadrul N.A.T.O. politica engleză se identifică din ce în ce mai mult cu interesele Statelor Unite. Faptul acesta a fost afirmat cu pregnanță de vizita lui Wilson în Statele Unite. Declarațiile sale ale la Washington și la Londra după întoarcere, semnifică o nouă capitulare a politicii britanice în fața agresivității tot mai marcate a S.U.A. pe plan internațional. Se pare că Anglia a fost constrinsă să dea înapoi chiar de la timidele sale declarații de dezavoware a bombardamentelor barbare ale S.U.A. asupra Hanoului și Haifongului.

Există bineînțeles un motiv pentru care acum formăm situația. Statele Unite au recurs din nou la obișnuitele presiuni economice asupra Angliei, într-un moment în care economia britanică este într-o serioasă stare de instabilitate.

Politica americană față de N.A.T.O. se află într-un impas tot mai precis. S.U.A. nu și-au putut permite să forțeze nota nici în problema forței nucleare multilaterale

pentru a evita o nouă confruntare în N.A.T.O.

În sfîșit, relațiile Est-Vest, dorința de strîngere a contactelor politice, economice, fenomen care își pune o amprentă din ce în ce mai serioasă asupra relațiilor intereuropene nu mai pot fi stînjinite de către presiunile americane. Ideea „efortului colectiv al N.A.T.O.” în această problemă, care are drept scop să anihileze „eforturile independente” ale țărilor, este respinsă chiar de către mulți dintre membrii N.A.T.O. Singura concluzie a săptămînilor diplomatice occidentale este opoziția dintre încercările de a permanentiza politica războiului rece în viața internațională și eforturile de reconstrucție largă a politicii N.A.T.O.

În cele două zile de dezbateri apăsate din Camera Comunelor și în paginile multor ziare britanice s-a relevat că cheia redresării economiei engleze trebuie căutată nu în măsurile de austeritate prevăzute de noua Carte albă, ci în reconsiderarea radicală a așa numitei „politici imperiale”.

Numeroși deputați laburiști din aripa stîngă a partidului au subliniat și exemplificat ideea că Marea Britanie deține cu mult mai mult decât îi permit resursele financiare reale. Liderul partidului liberal, Jo Grimond a adus critici bugetului militar, exprimîndu-și și părerea că, din hotărîrile fundamentale ar trebui să fie acea de a se reduce drastic cheltuielile militare la „est de Suez”. Deputatul Stan Orme a cerut guvernului — în numele unui grup de 47 de deputați laburiști de stînga — să-și reducă cheltuielile militare cu cel puțin 700 milioane lire anuale.

Cu toate că guvernul laburist a reușit să obțină în Camera Comunelor aprobarea măsurilor de austeritate, în capitala britanică se apreciază că greutatea administrației Wilson sînt abia în faza incipientă și că adevăratele dificultăți vor veni la aplicarea măsurilor preconizate, măsuri respinse ferm de oamenii mîinii.

În rîndurile sindicatelor are loc o intensificare a mișcărilor împotriva „înghețării” salariilor, în ciuda faptului că liderii Congresului sindicatelor britanice (T.U.C.) au consimțit, în majoritatea lor, să sprijine măsurile guvernului. Trei sindicate din industria construcției de mașini, intrînd în numărul de membri, s-au adăugat, în ultimele zile, la lista celor ce revendică o majorare a salariului.

Oricum, remarca agenției FRANCE PRESSE că „vacanța premierului Wilson se anunță furtunoasă” pare inspirată și judicioasă.

SERGIU VERONA
EM. RUCĂR

O NOUĂ REVISTĂ

În ultimul timp am avut prilejul să consemnăm și să salutăm primele numere ale unor noi publicații lunare, apărute în centre regionale de veche tradiție culturală. În aceste zile de vară au apărut trei reviste: în Brașov, Pitești, și, recent, în regiunea Dobrogea.

Prima număr a revistei dobrogene „Tomis” înmănunchează articole, studii, schițe și versuri sub semnături diverse, de la Tudor Argehi, Ștefan Canarache și D. I. Suchianu pînă la tinerii George Mihăescu, Vasile Petre Fati și Octavian Georgescu.

Din sumarul acestui număr amintim anechetele: „Este urbanistica operă de sinteză?” și „Poezia de azi, poezia de mâine”, studiile „Estetica și pedagogia estetică”, „Publicația dobrogene din trecut”, versurile poezilor Nicolae Fătu, Dumitru Mureșan, Florin Muscalu ș.a.

Urăm noi publicații „vînt bun” și mai ales acea „nuanță particulară trebucioasă” de care amintea Tudor Argehi în salutul său.

Absențe nemotivate în sumarul timpului liber

plimbare pe Dunăre, nimic. Fiecare la alegere, dar singur. Cel mult cu un prieten, doi. Așa a fost simbăta și duminica trecută. Pesepea cui va de la noi din uzină îi lipsește inițiativa, spiritul de organizare. Mi se pare că este vorba chiar și de comitetul U.T.C.

ȘTEFAN STANCIU — Iăcătăș.

Sînt angajat la Uzina Mecanică de mai bine de o lună. Încă nu am avut o simbătă după-amiază, o duminică liberă petrecută în grup cu colegii, cu tovarășii de muncă, mai ales într-o excursie. Excursiile îmi plac foarte mult, dar le fac de unul singur sau în familie. Se poate merge la Sulina, Pădurea Girboavele, pe Dunăre la punctul pescăresc numit Cratina, dar nu mergem. Poate pe viitor, comitetul U.T.C. se va îngriji mai mult.

ION BELU — montor. Sînt căsătorit. O parte din timpul liber de simbătă și duminică o dedic unor preocupări mai vechi: radiofonia și ceasornicaria. Aș fi însă amator ca, din cînd în cînd, să fiu împreună cu prietenii și colegii în diverse locuri din afara orașului. Mai înainte se organizau asemenea acțiuni dar în prezent — de ce? — nu.

ION TALABĂ — responsabil cu munca culturală în comitetul U.T.C.

Majoritatea tinerilor noștri cer în aceste zile de vară organizarea de excursii. Pînă acum am organizat doar una pînă la Sulina. S-a bucurat de toate aprecierile, dar ne-am oprit aici. Probabil vom mai organiza pe viitor. Simbăta și duminica trecută nu am întreprins nimic.

Același răspuns ni l-a dat și tovarășul GHEORGHE LUNGI, secretar al comitetului U.T.C. din Uzina Mecanică.

E adevărat, sînt și mulți amatori și am avea și ce vizita, unde să ne simțim bine sub cerul liber, pe plajă, în pădure, cunoscînd locuri noi.

O problemă dificilă dar rezolvabilă, o constituie transportul. Întreprinderea regională de transporturi AUTO și Direcția regională a navigației civile (D.R.N.C.) nu asigură, în condiții bune și la timp, transportul și din a-

NOUA TOPITORIE DE ÎN DIN JOSENI

Noua topitorie de în din Joseni, una dintre cele mai mari unități de acest fel din țară, a atins, înainte de termen, parametri proiectați. Acest succes se datorește, între altele, folosirii în bune condiții a utilajului, precum și generalizării unor procedee eficiente de topire.

(Agerpres)

CONTINUĂRI

ceastă cauză oamenii ezită să mai plece. Deci, dificultăți întâmpinate în punerea la punct a transportului. S-ar părea că aici e una din cauzele care împiedică organizarea unor excursii (dar care nu are nimic de a face cu drumetia în împrejurimi, vizitarea orașului pentru cunoașterea istoriei, a tradițiilor lui culturale precum și a înfăptuirilor prezente).

Cerem informații la întreprinderea regională de transporturi AUTO și Direcția regională a navigației civile.

Tovarășul ION CIUPALĂ (directorul întreprinderii IRTA) ne spune: — Cele sesizate corespund întrutotul realității. Transportul a fost organizat defectuos. În special, este vorba de faptul că noi n-am luat toate măsurile pentru ca soferii să respecte graficul de circulație, dar au fost și alte neajunsuri.

Ce măsuri se vor lua pe viitor? — În primul rînd, vom căuta să întărim spiritul de disciplină. Apoi, vom lua și unele măsuri organizatorice. Pentru Girboavele de pîldă, în fiecare zi a săptămîinii, se va asigura — din ora în ora — câte o cursă, iar duminică — din jumătate în jumătate de ora. Cîinci autobuze au fost special reparizate pentru acest traseu. Pentru Lacul Sărat transportul s-a pus deja la punct.

Conducerea întreprinderii și toți șefii de servicii vor studia de asemenea, și pe viitor cerințele de transport la Girboavele și Lacul Sărat pentru a se putea aduce și alte modificări necesare, după cerințe. Autobuzele vor circula pînă la ora 24.00.

La D.R.N.C. tovarășul NICOLAE VASILIU — de la serviciul de exploatare a flotei este în cunoștință de cauză, știe care sînt solicitările tinerilor și ne promise măsuri. La fel și tovarășul GHEORGHE PĂMÎNTEANU, directorul Întreprinderii de transport Orășenesc-I.T.O.

Se constată însă că atît D.R.N.C. cit și I.T.O. nu sînt consecvenți în urmărirea modelului în care se îndeplinesc măsurile proprii preconizate. Sînt dese cazurile cînd nu se respectă graficul de circulație și, atunci cînd e nevoie nu se iau măsuri (prin dispeceri, impiegate etc.) pentru a suplimenta numărul șalupelor, bacurilor, și al altor mijloace de transport îndeosebi la orele cele mai solicitate, seara la întoarcerea în oraș. Cum a ajuns excursiștii la pădurea Girboavele, la Chiciu, de pîldă? În piața „30 Decembrie” de unde pleacă autobuzele I.T.O. (cînd pleacă) nu există nici un semn indicator. Cei străini de oraș sînt nevoiți să alerge de colo pînă acolo în căutarea stației. „Întîzierile” peste ora 20 erau pînă acum sancționate cu rămînera peste noapte în mijlocul naturii, iar pentru cei cu „roată” bună — cursa pe jos pînă la Galați.

În ciuda unor greutăți reale, care, într-un caz ori altul, împiedică realizarea unor propuneri sau intenții valoroase, există însă și inerții tot atât de reale și la Comitetul orășenesc Galați al U.T.C. Iată un exemplu: s-a organizat recent de către comitetul orășenesc un concurs de orientare turistică, în colaborare cu clubul sportiv orășenesc. Mai multul participanți ne-au relatat însă că această încercare, destul de

anemică, a trecut de la bun început în anonimat.

Cît privește zilele de odihnă în aer liber, în parcuri ori în locurile din apropierea orașului, e de observat că estradele gălățene cunosc animația doar în ocaziile de tot festive, în rest ele sînt ignorate. Sînt ignorate de fapt formațiile artistice de amatori din oraș dintre ai căror membri, mulți au solicitat crearea condițiilor pentru desfășurarea unei activități permanente, care să le dea posibilitatea unor cîntări mai numeroase confruntări cu publicul spectator. De asemenea, cererile lor de a fi ajutați să-și îmbogățească repertoriul au rămas fără ecou atît la comitetul orășenesc al U.T.C. cit și la comitetul pentru cultură și artă.

Iată, prin urmare, că din sumarul timpului liber lipsesc nejustificat tocmai unele din activitățile specifice anotimpului. Poate cumva, comitetul orășenesc U.T.C. — precum și alte foruri, instituții și întreprinderi din oraș — aplică în acest domeniu cumpătutul proverb: „își cumpără vara sanie și iarna car?” Înțelege oricine că e o situație în care proverbul nu se potrivește!

Punctul de vedere al Uzinei „Electroputere”

sibil — după părerea noastră — fără crearea unui sistem de învățămînt post-universitar unitar și eficient.

Socotim că acest sistem ar

putea cuprinde 3 forme de cursuri postuniversitare:

1. Cursuri de reîmprobarea cunoștințelor de bază și de perfecționare în specialitate. Aceste cursuri ar urma să se adreseze tuturor inginerilor care lucrează în sectoarele de concepție și de cercetare. Sugestiile noastre pentru tematica acestor cursuri ar fi următoarele: Să cuprindă cunoștințe din domeniul disciplinelor de bază ale specialității respective (de exemplu: matematici superioare și bazele electrotehnicii, pentru electrotehnicieni), sistematizate, selectate și actualizate conform cerințelor și studiului curent al specialității respective.

Să cuprindă, de asemenea, cunoștințe din domeniul disciplinei de specialitate (de exemplu: calculul și construcția transformatoarelor electrice, pentru cei ce lucrează în activitatea de concepție și cercetare a transformatoarelor) limitate la o strictă sistematizare a problemelor teoretice de bază și la prezentarea într-o formă unitară a ultimelor probleme tehnico-stiințifice în specialitatea respectivă (probleme noi de materiale, soluții constructive sau tehnologice, procedee de calcul sau de investigație experimentale).

Durata acestor cursuri ar putea fi după părerea noastră de 3 luni și să se repete, pentru fiecare inginer, la un interval de 5 ani.

2. Cursuri de specializare într-o ramură nouă, pentru care nu există posibilități de pregătire în facultate. În aceste cursuri ar urma să fie cuprinși ingineri angrenați în activități de concepție și cercetare de profil nou și acei

ingineri care nu au făcut în facultate cursuri incluse ulterior în planurile de învățămînt și care acum formează obiectul noilor specialități (de exemplu curs de automatizare pentru ingineri electrotehnicieni: curs de utilizare a calculatoarelor electronice pentru inginerii care lucrează în domeniul concepției și cercetării și care vor trebui să treacă la utilizarea automatizării calculului etc. Durata acestor cursuri ar putea fi de 2-6 luni, în funcție de scopul și complexitatea specializării).

3. Cursuri de specializare și completare a cunoștințelor economice pentru cadrele ingineresti care conduc uzine, secții și sectoare. Aceste cursuri ar urma să înarmeze pe ingineri cu cunoștințe economice indispensabile conducerii și urmăririi procesului de producție (organizarea, planificarea și conducerea întreprinderilor industriale, evidența contabilă și financiară etc.). Prin rotație, la aceste cursuri, să-și perfecționeze pregătirea toate cadrele de conducere existente în întreprinderi cit și acele cadre care urmează a fi promovate în astfel de funcții, promovarea fiind condiționată de absolvirea acestor cursuri. Considerăm că durata cursurilor nu trebuie să depășească 2-3 luni.

Acesta este punctul de vedere al uzinei noastre în legătură cu perfecționarea pregătirii profesionale a inginerilor. Sintem convingi că în cadrul dezbaterii ce se poartă în coloanele ziarului „Știința tineretului” vor fi abordate și alte puncte de vedere. Important este, după părerea noastră, ca Ministerul Învățămîntului și ministerele economice

să se studieze cu atenție și să se pună de acord asupra unor măsuri unitare, care să constituie punctul de plecare în perfecționarea pe plan central a pregătirii cadrelor tehnice — ingineri care activează în producție.

Viziuni urbanistice

semeția brazilor, armonia pădurii, liniștea cîmpiei... Orașele pe care le clădește în ariea marilor industrii, sînt și ele în acord cu natura înconjuratorie, cu noul peisaj, cu noua epocă.

La Galați, pe dealul Tiglinei, cele aproape 10.000 de apartamente, dispuse în blocuri lungi, în complexe arhitectonice de o splendidă armonie, dau privitorului imaginea de oraș al unui viitor la care visase, dar care o soartă mai repede decît se aștepta. La București, noile catilere care impresionează vechi cetate a Dimboviței — și ea reînscută — sînt ele însele oclăvite după dimensiunile și după organizarea unor orașe de sine stătătoare. Oricum, în ansamblu, ele dau marelui oraș prospețimea și culoarea noului, atmosfera de capitală modernă.

Sărbătoarea recoltei

Înainte aveau spic de aur și hoh mare, de povești... O zi întreagă bucuria și cîntecul, aduse din cele 14 sate din te țară. Ei cu lacul ca în jurul, au răsunat la umbra dealu a pădurii din Crîngul. Mai înainte cu cîteva zile aceluși oameni împăniseră ca un tînuț, între 14 și 25 iulie campania de recoltare. La festivalul cîntecului și grîului au fost invitați ca să se bucure pentru munca lor moasă cîntec.

Bucuria sărbătorii a tinut din zori pînă-n zori, cu cîntec și jocuri. La Crîngul și în alte părți de țară, duminică a fost o zi de sărbătoare păstrînd mijloacele de lucru moderne practicate de agricultorii noa înnoiați din ea cu cîntecul și bucuria și

ne, pleacă spre un viitor cu străluciri inimaginabile. Bacăul, Suceava, Litoralul străvechiul Brașov, Craiova, Pitești și multe alte vechi așezări urbane, ai căror destin s-a modificat odată cu destinul întregii țări, primesc prin generoasa strădanie a meșterului arhitect-constructor, înălțării moderne, potrivite ambianței și tradiției.

Și totuși nu e dect un început... La plenara din 27-28 iunie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a spus: „Oamenii muncii, partidul și statul cer proiectanților și constructorilor să îmbunătățească arhitectura noilor construcții să se lichezie monotonia stilului arhitectonic, să lărgescă diversitatea soluțiilor, valorificăm mai bine tradițiile naționale și caracteristice specifice ale diferitelor regiuni ale țării, precum și cerințele arhitecturii mondiale contemporane”.

Nimic nu poate delina mai bine linia pe care se va dezvoltă arhitectura noastră. Ne spunem gîndi la acele orașe ale viitorului, care vor fi așa cum le-am visat întotdeauna, așa cum se cer ele integrate în evoluția contemporană a urbanismului.

le-au fost dedicate unele din cele mai frumoase cîntece.

Bucuria sărbătorii a tinut din zori pînă-n zori, cu cîntec și jocuri. La Crîngul și în alte părți de țară, duminică a fost o zi de sărbătoare păstrînd mijloacele de lucru moderne practicate de agricultorii noa înnoiați din ea cu cîntecul și bucuria și

Tensiune în universitățile argentiniene

DIN
VIATA
TINERETULUI
LUMII

Noii deținători ai puterii din Argentina au decis să-și asume controlul asupra universităților din țară, interzicând organizațiilor studențești să participe la viața politică. Această decizie a fost concretizată în decretul semnat de Juan Carlos Onganía, decret care consemnează suprimarea totală a autonomiei universitare; consiliile universitare urmează să fie desființate, iar funcția de rector și decan să se reducă la simple atribuții administrative.

Agencia U.P.I. aminteste că militarii argentinieni aveau această „revendicare” chiar de pe vremea președintelui Illia, cărui ei ceruseră ca guvernul să ocupe universitățile pentru a împiedica activitatea elementelor de stînga. A-

ceeași agenție menționează că în ultimele zile cereri similare au fost înaintate noului guvern de diferite organizații de extrema dreapta: ministrul de interne, Enrique Martinez Paz a fost vizitat recent de exponenți ai organizației neo-naziste „Tacuara” pentru a solicita guvernului să intervină în viața universităților. Ceea ce s-a și întâmplat.

Decretul prin care a fost anulată autonomia universitară a provocat vii proteste în cercurile studențești din întreaga țară. 200 de studenți au ocupat facultatea de științe din Buenos Aires, și au cerut să a anulați o declarație în care protestează împotriva invadării de către poliție a universității din Buenos Aires, chemând la demonstrații de stradă și la o mișcare generală a studenților argentinieni de împotriva față de aceste noi acțiuni ale guvernului.

Decretul președintelui Onganía prevedea ca rectorii universitari să informeze în 48 ore guvernul dacă intenționează să rămână în funcțiile lor. Drept răspuns, rectorul universității din capitala argentiniană, Hilario Fernandez Long, toți decanii facultăților din Buenos Aires, La Plata și Córdoba și-au dat demisia declarând că nu vor să devină „simpli administratori”, așa cum prevede noul decret. Drept răspuns, guvernul argentinian, după o ședință extraordinară (ținută de președintele Onganía cu ministrul de interne și secretarul de stat pentru educație, a ordonat duminică seara închiderea tuturor universităților din țară pe timp de 15 zile. Autoritățile afirmă că suspendarea cursurilor universitare a devenit necesară „pentru a se permite universităților să pro-

cedeze la o reorganizare a conducătorilor lor”.

Agencia FRANCE PRESSE arată că atmosfera riscă să devină și mai încordată deoarece se prevede că studenții nu vor respecta ordinul de suspendare a cursurilor. Autoritățile au insistat în jurul universității din capitală importante contingente polițienești înarmate cu blindate. Aceeași agenție menționează însă că aceste măsuri nu vor putea rezolva situația deosebit de gravă care s-a creat acum în toate centrele universitare argentinienne, deoarece studenții par decizi să nu respecte ordinul de suspendare a cursurilor ei, dimpotrivă, să continue cu și mai multă hotărâre lupta pentru apărarea drepturilor lor democratice.

VIORICA TĂNĂȘESCU

In portul Haifong

In ciuda atacurilor pirateresti ale aviației americane, activitatea în portul Haifong se desfășoară cu intensitate

PE SCURT

Timp de o săptămână, la Moscova s-au desfășurat lucrările celui de-al 9-lea Congres internațional de microbiologie, la care au participat peste 5.000 de delegați din 60 de țări ale lumii. Printre participanții la congres s-a aflat și o delegație de cercetători din domeniul microbiologiei din Republica Socialistă România.

Referate expuse de prof. dr. N. Nestorescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, președintele Societății de microbiologie din România, cu privire la genetica bacteriană, de prof. dr. I. Mesrobianu, directorul Institutului „I. Cantacuzino” din București, cu privire la enzime, precum și alte referate ale microbiologilor români s-au bucurat de interesul participanților la congres.

La Berlin a fost dată publicității o declarație a C.C. al Partidului Comunist din Germania în legătură cu împlinirea a 10 ani de la interzicerea P.C. din Germania. În terțierea P.C. din Germania, se arată în declarație, a constituit începutul discriminărilor și neprecuțiilor la adresa tuturor forțelor democratice din țara noastră. C.C. al P.C. din Germania subliniază că pentru realizarea unei politici naționale de pace pentru stabilitate, încordării, pentru democrație, bunăstare economică și socială este necesară o schimbare în politica guvernului R.F.G. El cheamă pe reprezentanții tuturor păturilor populației să sprijine mișcarea care are drept scop ridicarea interzicerii P.C. din Germania.

Agencia TASS anunță că ieri, a avut loc o Plenară a Comitetului Central al P.C.U.S. În cadrul plenarei au fost analizate probleme legate de desfășurarea lucrărilor primei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a celei de-a 7-a legislaturi, care începe astăzi.

Mao Tze-tsun, președintele C.C. al Partidului Comunist Chinez, a primit la 31 iulie pe participanții la colocolul de fizică care s-a desfășurat la Beijing. Au fost de față Chi En-lai, Cen Li, Li Fucun, Ho Lung și alți conducători de partid și de stat ai R. P. Chineze.

Surse informate din Washington, citate de Agencia REUTER, au afirmat că S.U.A. și-au retras aproximativ 40.000 de specialiști, făcând parte din forțele armate americane stimate în Europa, pentru a face față necesităților provocate de războiul din Vietnam. Această cifră depășește cu 10.000 pe cea declarată oficial de autoritățile americane. Guvernul S.U.A. a dat asigurări însă că va restabili numărul trupelor americane staționate în Germania Occidentală la nivelul anterior de 225.000 de persoane până la sfârșitul acestui an.

LA INCHIDEREA EDIȚIEI

Situație confuză în Nigeria

Rebeliunea declanșată vinerea trecută de către o fracțiune a armatei nigeriene pare să fi atins o nouă fază. Luni dimineață locotenent-colonelul Yakubu Gowon, reprezentând grupul dizident al armatei, care a declanșat rebeliunea, a făcut o declarație radio difuzată în care a năvălit că a preluat puterea în Nigeria și funcția de comandant suprem al forțelor armate.

Yakubu Gowon a confirmat că generalul Ironsi, șeful guvernului militar nigerian, a fost reținut de unitățile rebeli la Ibadan, dar a declarat că nu știe unde se află acesta. El a menționat să sub conducerea S.U.A. sa, politica de unificarea Nigeriei, prin înlăturarea federalismului tribal — preconizată de guvernul Ironsi — va fi abandonată. Pe plan internațional însă obligațiile asumate de guvernul anterior vor fi respectate, și va fi continuată linia politică de până acum.

Situația din țară nu pare însă să se fi liniștit, relatează corespondentul agenției REUTER. În timp ce Gowon își ținea discursul său la radio, lângă aeroportul din apropierea Lagos-ului au reînscut luptele între trupele loiale guvernului Ironsi și forțele dizidente. De asemenea, în regiunile de nord și vest ale Nigeriei, forțele dizidente continuă să lupte cu unități ale armatei nigeriene credincioase guvernului central.

re în infernul verde al junglii, la o distanță până la 3 kilometri”. După părerea agenției U.P.I., noua „armă miraculoasă” nu are decât un singur defect: „Nu este încă utilă decât pentru descoperirea oamenilor în mișcare”. Ea nu poate descoperi „amicii” atunci când acesta stă pe loc. Agenția americană trece sub tăcere, după cum se vede, un alt defect al noului aparat anti-guerillă: el este incapabil să facă distincție între un lupător înarmat, un copil, un bătrîn sau o femeie. Amănuntul acesta, însă, nu-i interesează pe cei care se pregătesc să folosească „realizarea” lui Radio Corporation al America. „Aparatul — înse de altfel să precizeze U.P.I. — va fi adaptat pentru declanșarea automată a titului la arme ca mitraliere, bazu și urcătoare de mine în jungla sud-vietnameză”. Avem, adică, de-a face cu cea mai perfecționată tehnică pentru o veritabilă vânătoare de oameni. Aiături de bombardierele „B-52” gazele toxice și napalm, aparatul de vânătoare poate servi ca o ilustrație elocventă la perorațiile Casei Albe și ale Departamentului de Stat, despre „scopurile nobile și umanitare urmărite de S.U.A. în Vietnam”. Avem, dacă mai era nevoie, încă o mătură, concretă, a ceea ce este, în fond, politica

americană în Vietnam, politica pe care lăptea o delinesc foarte precis: amestec brutal în viața unui popor, genocid cald.

Zilele americane au năvălit recent cu autoritățile militare au lansat un concurs pentru o „medalie a combatanților din S.U.A. în Vietnam”. După oficializarea marilor realizări a lui Radio Corporation al America, amintim că concursul este totuși în vigoare și că prezentare a marilor realizări de vânătoare de oameni este pe mintul Vietnamului. E. R.

Un nou act agresiv al S.U.A. în Vietnam

Aviația americană a bombardat zona demilitarizată

HANOI 1 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că, la 30 iulie, avioane americane de tipul „B-52” au bombardat pentru prima dată o localitate aflată în partea de sud a zonei demilitarizate, la numai 1 km. de râul Ben Hal, linia de demarcație militară provizorie. În aceeași zi, un purtător de cuvânt al armatei americane de la Saigon a recunoscut în mod deschis această acțiune. Intr-o scrisoare de protest adresată Comisiei Internaționale de supraveghere și control în Vietnam de către Misiunea de legătură a Înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze se spune: „Această este un act de agresiune extrem de primejdios, întreprins de imperialiștii americani, care încalcă statutul zonei demilita-

rizate și acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam”. Bombardarea zonei demilitarizate de către avioane „B-52” demonstrează că, în încercarea lor de a contracara înfringerile suferite de corpurile expediționare din Vietnamul de sud, imperialiștii americani nu dau înapoi de la nici un act de război, nici chiar de la violarea zonei tampon dintre Vietnamul de nord și de sud, creând prin aceasta o situație extrem de primejdioasă în această parte a lumii.

Misiunea de legătură declară că guvernul S.U.A. și administrația de la Saigon vor trebui să-și asume întreaga răspundere pentru toate consecințele actelor întreprinse de ei în zona demilitarizată.

Misiunea de legătură cere ca Statele Unite și adminis-

trația de la Saigon să pună capăt imediat actelor de război de acest fel, precum și tuturor celorlalte acte de violență a statutului zonei demilitarizate”, se spune în încheierea mesajului.

La 31 iulie, mai multe avioane americane de tipul „B-52” au continuat să atace zona demilitarizată de pe teritoriul R.D. Vietnam. Ele au bombardat cătunele Xa Loi, Gia Vong, Khe Thi (satul Vinh O) din partea de nord a zonei demilitarizate. Agenția V.N.A. subliniază că Misiunea de legătură a Înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze a trimis un mesaj de protest Comisiei Internaționale de supraveghere și control în Vietnam, în legătură cu noile acțiuni agresive ale Statelor Unite.

Necrolog

Glacialii insulari căzuseră pradă exuberanței. Cupa de aur pe care cei 11 băieți ai lui Ramsey au reținut-o la Londra pentru patru ani declanșase un entuziasm puțin obișnuit prin nordul Irlandei de cinsturi. În atmosfera aceasta a trecut neobservat un deces consumat pe malurile Tamisei, în ultima zi a lui iulie. Exact la miezul nopții s-a stins din viață una din cele mai bătrâne instituții britanice. Vîrsta ei era matusalemică: 300 de ani (rivalizînd cu eroina unei celebre piese a lui Karel Capek). Ultimul secol i-a fost lipsit de glorie. Sfirșitul tragic devenise inevitabil. El s-a săvîrșit în această duminică în care insularii celebrău eișigarea dominației mondiale la... fotbal. Decedatul aparținea unei alte epoci și exprima o altă dimesiune (de trist renume). Decedatul purta numele de... Ministerul coloniilor.

De duminică noaptea, Anglia nu mai are un asemenea ministru. Motivul invocat oficial se referă la economia bugetară, la necesitatea de a nu împovăra finanțele cu existența acestei instituții. Ministerul coloniilor se contopește cu Ministerul pentru relațiile cu Commonwealthul, din această fuziune luînd naștere Departamentul Commonwealthului. Dispariția acestui ministru evocă apusul imperiului colonial britanic. Rămîn îngropate definitiv în paginile istoriei vremurile cînd cuceritorii porții din insula înmăgurată acapărau înmeseșterii grație etorva lăzi cu whisky și mărgelă de sticlă, iar cînd asemenea metode dădeau greș treceau la folosirea altora mai violente. Famosul Cecil John Rhodes n-a ezitat să folosească mitralierele Maxim împotriva războinicilor mabail înarmați cu cutite. Cecil Rhodes și urmașii săi au scris o pagină neagră în cartea timpului.

Colonialismul nu a mai rezistat înnoirilor din lumea contemporană. Lanțurile s-au rupt și multe popoare au dobîndit libertatea. Este adevărat, au mai rămas lanțuri, mai puțin vizibile, lanțurile expansionismului economic. Dar imperiile coloniale s-au destrămat. Harla lumii și-a schimbat înfățișarea. Străvechiul Minister al coloniilor devenise anacronic. O piesă de muzeu jenantă și costisitoare. Dispariția sa consacră o realitate.

A decedat la Londra Colonial Office. Conducînd pe ultimul drum pe răposat, să nu uităm, totuși, că mai sînt popoare care nu au obținut libertatea (8 milioane de oameni trăiesc în rătăcirile imperiului colonial britanic) și că, indiferent de firma atribuită, nefastul colonialism n-a dispărut încă definitiv.

E. O.

Succesul baletului românesc la Atena

Ansambli Teatrului de Operă și balet din București, care participă la Festivalul Alunei a prezentat la Teatrul „Herodas Atticus” cel de-al doilea spectacol al său. De data aceasta publicul atenan a asistat la baletul „Lacul Lebedelor” de Cealikovski. La spectacol au asistat prințesele Irina și Sofia, reprezentînd Curtea regală a Greciei, ministrul de externe, Tumbas, ministrul de Justiție, Ștefanakis, ambasadorii acreditați la Atena, oameni de cultură și artă, ziariști.

Ziarele din capitala Greciei apreciază succesul obținut de baletul român. „Românii, scrie ziarul „MESSIMVRINI” se pot mîndri cu baletul lor clasic. Ansamblul roman se mișcă în scenă cu multă ușurință, disciplină și bun gust”.

C. ALEXANDROAIE
corespondentul Agerpres
la Atena

Acord contestat

Greva celor 35.000 de mecanici de avioane de la cinci mari companii de transporturi aeriene din S.U.A. continuă ca urmare a respingerii de către membrii de rînd ai sindicatului — într-o proporție de 3 la 1 — a acordului realizat vineri seara între președintele Johnson și reprezentanții sindicatului mecanicilor și al patronatului. Această hotărâre a provocat surpriză în Statele Unite, întrucît este pentru prima oară cînd președintele Johnson suferă o asemenea eșec în cursul intervențiilor sale personale pentru a se pune capăt diferitelor conflicte de muncă. După cum relatează agenția U.P.I., membrii sindicatului au procedat la o adevărată rebeliune împotriva conducerii lor, respingînd acordul încheiat sub supravegherea președintelui S.U.A.

Vinătoare de oameni

Presă americană anunță o nouă invenție revoluționară în materie de tehnică: Radio Corporation al America a creat un aparat capabil — după cum afirmă extaziat NEW YORK POST — „să termine cu războiul de partizani din Vietnamul de sud”. Acest aparat minune este un radar portabil care permite detectarea „oricărei ființe în mișca-

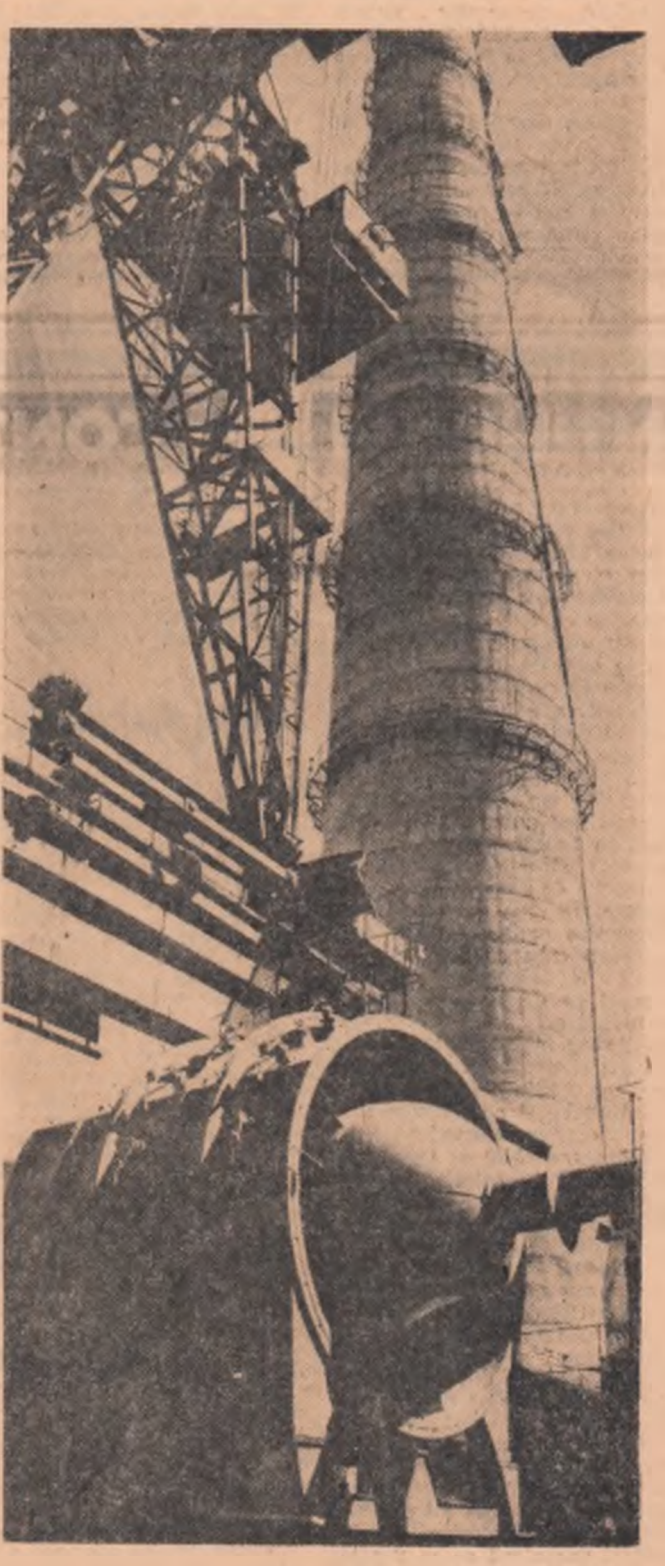
LA 10 MILE DE SAIGON...

Agencia de presă americană UNITED PRESS INTERNATIONAL semnalează pătrunderea a 9 batalioane ale forțelor de eliberare națională din Vietnamul de sud în regiunea din imediata apropiere a Saigonului, acțiune caracterizată ca „fără precedent”. Patru dintre acestea se află ascunse în cătunele și satele aflate la aproximativ 15-18 mile de Saigon, iar alte patru sînt ascunse, potrivit presupunerilor agenției, printre locuitorii aflați în raza de 10 mile de la Saigon. Ultimul dintre aceste batalioane s-ar afla chiar în orașul Saigon răspîndit printre locuitorii orașului, care îi sprijină pe luptătorii Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Hotăriri ale guvernului polonez

Consiliul de Miniștri al R.P. Polone a adoptat o hotărâre cu privire la majorarea salariilor la unele categorii de oameni ai muncii. Agenția P.A.P. arată că potrivit hotărîrii, care intră în vigoare în două etape, la 1 august și la 1 septembrie a.c., vor fi majorate salariile muncitorilor din construcții, industria gazelor, minele de cărbuni și întreprinderile constructoare de mașini etc.

Agencia P.A.P. a transmis, de asemenea, o hotărâre cu privire la modificarea prețurilor la unele mărfuri industriale și alimentare, care intră în vigoare de la 31 iulie a.c.

U.R.S.S. — Puternicul exhauster al Cazanului nr. 4 la uzinele Conacovo